

Запоріжжя

Основні дані

Засноване	1770
Статус міста	з 1806 року
Поділ міста	7 районів
Населення	781 600 (01.01.2009)
Площа	240 км ²
Густота населення	3291,66 осіб/км ²
Координати	47°50'16" пн. ш. 35°8'18" сх. д.
Водойма	Дніпро
Міста-побратими	Лінц (Австрія), Лахті (Фінляндія), Бельфор (Франція), Оберхаузен (Німеччина)
Відстань до Києва	444 км
День міста	14 жовтня

Місто Запоріжжя є одним з найбільших адміністративних, індустріальних і культурних центрів півдня України. Воно розташоване на головній водотранспортній магістралі - річці Дніпро, у місці її перетинання транспортно-комунікаційними коридорами, що з'єднують південь України з центром Росії, Донбас із Криворіжжям і Закарпаттям.

У відповідності до Зведеної схеми районного планування України Запоріжжя займає важливе місце в регіональній системі розселення і несе функції обласного, міжнародного і районного центрів, кожний з яких має свою зону міжселищного обслуговування.

Так, у зоні впливу Запоріжжя як обласного центра на території 2690 тис. га розташовано 14 міст, 23 селища міського типу, значна кількість сіл і проживає понад 2 млн. чоловік.

Очолювана Запоріжжям міжрайонна система розселення (приміська зона), вирізняється високим рівнем виробничо-господарського освоєння території, високою цінністю сільськогосподарських земель і природного середовища.

Особливістю міста Запоріжжя є те, що в ньому зосереджено близько 65% продуктивних потужностей області і близько 43% населення області.

Історія

Запоріжжя вже було центром у часи Середньостогівської культури з поселенням на північно-східному кутку Хортиці і фортецею на острові Байди.

У 10 сторіччі у часи Київської Русі за князювання Ігоря і візантійського імператора Костянтина VII Багрянородного тут вже був Крайіський перевіз в районі острова Хортиця (острів Святого Григорія). Ще на картах 18 сторіччя Кічкаський перевіз (з тюркської “кічкас” – перевіз) називається Велика Татарська Переправа. В південній околиці Хортиці існував перевіз і місто Протолча, між гірлами річок Мокра Московка і Нижня Хортиця діяв Дніпровий брід.

На Хортиці були поселення бродників (Протолча). Тут в районі острова Хортиця у 1103 році отримали переломну перемогу над половцями князі Святополк Київський і Володимир. Тут на острові Мала Хортиця побудував свій замок у 16 сторіччі на перешкоду запорожцям князь Вишневецький.

Місцевість міста входила до Запорожжя - краю вольностей запорозьких козаків. У 1734-75 роках лівобережжя входило до Самарської паланки і правобережжя - до Кодацької паланки.

1770 року на місці сучасного Запоріжжя була закладена Олександрівська фортеця Дніпровської лінії, що у 1806 році перетворилася на місто Олександрівськ. 1921 року Олександрівськ був перейменований на Запоріжжя.

Разом з тим, на місці сучасного Запоріжжя існувало давнє козацьке поселення Вознесенівка та ціла низка німецьких менонітських колоній (Кічкас-Ейнлаге, Хортиця-Розенталь тощо).

Географія

Площа міста Запоріжжя складає 33099 га. Показник території на 1000 жителів - 39 га, що приблизно збігається з такими ж показниками по містах України (40 га) і міста такого ж рівня - Дніпропетровська (33 га).

Більше 4 тис. га зайняті водними просторами (12,8%), порядку 8 тис. га займають промислові, комунально-складські об'єкти, спецтериторії, 17,6% міських земель використовується в сільському господарстві. Вільні міські землі, що складають 1,6% від усієї території міста Запоріжжя, роздроблені і дисперсно розташовані в плані міста.

Забудова міста представлена компактною відкритою структурою і розташована на обох берегах р. Дніпро. Лівобережна частина - лінійна і дуже неоднорідна по функціональному зонуванию. Селітебні території, що розчленовуються транспортними і комунікаційними коридорами, витягнуті уздовж берегів і безпосередньо примикають до промислових територій. У результаті значна частина житлової забудови (до 70%) знаходиться в зонах впливу промислових підприємств.

Правобережна частина міста більш компактна й однорідна по функціональному зонуванию. Промислові підприємства Хортицького промрайону, будучи більш "чистими" в екологічному плані виробництвами, не роблять негативного впливу на житлову забудову.

Місто розділене на сім адміністративних районів: Жовтневий, Заводський, Комунарський, Ленінський, Орджонікідзевський, Хортицький, Шевченківський.

Клімат

Клімат - атлантично-континентальний, з вираженими в літній період посушливими суховійними явищами, що проявляються в окремі роки з особливою інтенсивністю. Літо тепле, звичайно починається в перших числах травня і продовжується до початку жовтня, охоплюючи період біля п'яти місяців. Зима помірно м'яка, часто спостерігається відсутність стійкого сніжного покриву. У середньому, висота сніжного покриву складає 14 см., найбільша - 35 см.

Середня річна температура + 9,0°C, середня температура в липні + 22,8°C, а в січні - 4,9°C.

За умовами забезпеченості вологою територія міста відноситься до посушливої зони. Середньорічна кількість опадів складає 443 мм, а випаровування з поверхні суходолу - 480 мм, з водної поверхні - 850 мм. При цьому влітку часто спостерігаються зливи, що сильно розмивають поверхню ґрунту.

Переважними напрямками вітру в теплий період є північний і північно-східний, у холодний період - північно-східний і східний. Середня швидкість вітру складає 3,8 м/сек,

посилюючись до 4,2 м/сек на окраїнах міста. Максимальна швидкість вітру, до 28 м/сек, спостерігається один раз на 15-20 років.

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії